8ste JAARGANG. CURACAO DEN 21n MAART 1891. N° 377

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD:
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

EEN NIEUW MINISTERIE IN ITALIE.

De blikken van alle katholieken over de geheele wereld zijn in de laatste dagen scherper op Italië gevestigd. De verandering van ministerie trekt hun aandacht. Getuigen van wat er in de laatste drie jaren onder de regeering van Crispi te Rome is voorgevallen vragen zij zich met zorg af: hoe zal de verhouding van dit ministerie zijn tot den H. Stoel? De telegraaf sprak tot heden daarover niet. De verklaring en het regeeringsprogram, die de nieuwe minister-president di Rudini, in de Kamer heeft gegeven en door de jongste europeesche bladen, die wij hier ontvingen, werden medegedeeld, raken dit punt evenmin. Slechts uit particuliere gesprekken van den *premier* zou, naar men wil, blijken, dat deze niet zoozeer door haat tegen de Kerk en den Paus wordt vervoerd dan zijn voorganger Crispi. Maar welke waarde is daaraan te hechten? Bezorgheid met het lot des H. Vaders legt daarom den katholieken de vraag op de lippen: Wat zal de toekomst baren?

Bezorgdheid, zeggen wij, geen vrees of angst. Want de hoop op verlossing van den Paus leeft in onzen boezem en Hij die dezen Plaatsbekleeder van Christus behoed heeft onder de geduchte vervolging van Crispi, ja, hem een glansrijke overwinning op dien tegenstander heeft doen behalen, Hij zal Hem ook wel verder ter zijde staan en, wat ook gebeuren moge, nimmer zijn Kerk verlaten.

Inderdaad mag het een glansrijke overwinning genoemd worden, die de val van Crispi aan den grijsaard van het Vaticaan heeft geschonken. Een geheele methode van bestrijding der Kerk, van den Paus en den godsdienst is met hem ten gronde gegaan. Buitenlandsche politiek, binnenlandsch bestuur, dwangwetten en het aanmoedigen der buitensporigheden door de vijanden van den godsdienst bedreven,—alles heeft moeten dienen, om het Vaticaan in te sluiten als in een ijzeren muur, waarbinnen de Paus zijn tiaar had moeten vernederen voor de zinnebeelden der geheime genootschappen. Buiten Italië was het drievoudig verbond opgesteld als een ontzettend oorlogsmachine, dat de vrijheid van den H. Stoel bedreigde. Daarbinnen zette Crispi alles op een punt: atheisme, volksbederf, wetten, bladen. Nog klinken zijn verwaande redevoeringen van Florence en Palermo. Nog hoort men zijn handgeklap bij de duivelsche dansen voor het Vaticaan. Die man had in zijn waan gedacht dat het Pausdom niet onverwinnelijk was. Hij had gezworen te volvoeren, wat Minghetti, en Depretis niet hadden kunnen bereiken. En wat is het gevolg geweest?

De verwaten handelwijze van den ex-premier heeft een nederlaag geleden, waarover nog lang zal gesproken worden. Zij is een der vruchtbaarste overwinningen, ooit in den loop der eeuwen door den H. Stoel behaald; want de inzet bij den strijd was wellicht nooit zoo veelomvattend en kostbaar.

Het officieele Italië, zegt de *Moniteur de Rome*, streefde geenszins naar een halve zegepraal; naar een overwinning voor korten tijd; het gold bij haar niet slechts een stuk van het pauselijke purper, slechts een enkel juweel uit de kroon van den Christus; neen, het was haar te doen om de algeheele vernietiging der geestelijke macht na den ondergang der tijdelijke. Men wilde een "*derde Rome*" in de plaats stellen voor de heilige stad der Martelaren en Pausen; men beoogde den Christelijken godsdienst ja de geheele Christenheid te verdringen door een internationaal atheisme en een cosmopolitische vrijmetselarij. De begeerige blik omvademde het erfdeel in zijn geheel.

Het is meer dan waarschijnlijk, dat Crispi zelf in zijn hart niet geloofd heeft aan het volkomen welslagen van deze booze plannen. Maar hij streelde zich met de hoogmoedige verwachting, dat het bezigen van dwang en geweld zon leiden tot de verwezenlijking van het beruchte gezegde: *Ou se soumettre ou se démettre.*

Dit is geen overdrijving. Redevoeringen en feiten zijn voorhanden, om het te staven.

Voor ons rijzen echter ook in hun gezegende grootheid de daden van Leo XIII. De houding van den H. Stoel gedurende dit onweder dwong eerbied af. Zijn moed verhoogde bij het aangroeien der gevaren. De geschiedenis zal eens de grootschheid in het licht stellen van dezen kamp tusschen twee machten, waarvan de eene over al de hulpmiddelen der materieele beschaving beschikte.

Terwijl de politiek van Crispi is gevallen onder den last van eigen gebreken en dwaasheden, werpt de crisis op het Pausdom een dier schoone glansen, waarvan de menschheid het onvergetelijk aandenken zal bewaren.

Dat zijn de leerrijke en welsprekende lessen, der jongste gebeurtenissen in Italië. Het officieele Italië heeft een harer wijzen van strijdvoeren, de meest geduchte wellicht, zien falen. Crispi verbrijzelde tegen dezelfde rots, waarop ook zijn voorgangers schipbreuk leden. Maar de groote kracht, waarmede werd aangevallen, doet ook de grootheid der overwinning uitkomen.

Begrijpen de tegenstanders de ernstige beteekenis dezer ervaring? Zullen zij na deze mislukking eindelijk willen bekennen, dat Rome onoverwinnelijk en onveranderlijk is?

Wij durven het nog niet gelooven. Het officieele Italië zal voortaan een andere tactiek te baat nemen. Het redeloos geweld zal misschien gevolgd worden door een betrekkelijke kalmte. Men zal de begraven wapenen van Minghetti en Depretis opdelven maar hetgeen gisteren onvruchtbaar was, zal het in de toekomst niet minder blijken. De toekomst van Italië zal afhangen van den weg, die de nieuwe ministers betreden zullen. Geen bestendige vrede, geen rust, geen volksgeluk zal er voor dat land zijn, zoolang men den Paus niet in eere herstelt.

DE KATHOLIEKE PERS IN DUITSCHLAND.

De duitsche correspondent van *Het Vaderland* deelt in dat blad het volgende mede aangaande de uitbreiding en den invloed der katholieke pers in Duitschland:

Volgens de *Kölnische Volkszeitung* omvat de duitsche katholieke pers niet minder dan 404 organen. Pastoor Klagge sprak op den jongsten Katholieken Partijdag te Bochum van 401, waarvan 81 tot de politieke dag-en 173 tot de politieke weekbladen behooren, terwijl bij 147 de politiek op den achtergrond treedt. Per 65,000 Katholieken alzoo één orgaan. Deze verhouding is in Duitsch-Zwitserland 1: 350,000 en in Duitsch-Oostenrijk 1: 650,000. Onder de 41 duitsch-zwitsersche partij-organen komen slechts 3 dagbladen voor, en onder de 75 van Duitsch-Oostenrijk 7. Naar het getal neemt Duitschland derhalve de eerste plaats in. Duitschland is evenzeer het meest op vermeerdering bedacht. In 1879 bezat dit Land 60 groote katholieke dagbladen, en op dit oogenblik 86. Daarvan verschenen in 1879 in Pruisen 27, en in 1890 48. Wat de verdeeling der katholieke pers betreft, verdient het volgende de aandacht:

Baden is in de pers vertegenwoordigd door 3 politieke dag-, 6 politieke weekbladen en 12 andere organen; Beieren door 29 politieke dag-, 15 politieke weekbladen en 44 andere organen; Elzas-Lotharingen 2 politieke dag-, 2 politieke weekbladen en 3 andere organen; Hessen 1 politiek dagblad, 5 politieke weekbla-

FEUILLETON.

E PASTOR DJE ALDEA

Descripción histórica di tempoe di dominio francés.

Continuación.

Papiandoe asina, e hoben soldá a rancá fó dje pastor sali coeri, i purá él a cogé camina dje cas koe su mitar parti inhabitá tabata pertenecéle di derecho.

Hendrik no tabata tendé ni mirá. Caminando den sombra dje paloenan camina él a yegá di hungá tantoe bê den su infancia, él a cruzá e coenucoe di su tata, cargá coe hermoso trigo, él a traversá e cementerio sin ni tirá un vista riba e cruz na cabez di tumba di su mama. Kende koe a miréle, lo mester a consideréle pa un hende trastorná di huicio.

Ja oscuridad di anochi a' coeminsa drentá.

Rondó dje habitación ni den dj'éle, bo no por a observá un alma biboe. Silencio sepulcral i un abandono doloroso a apoderá nan di dj'éle, i tan sombrio i melancólico su aspecto tabata, koe Hendrik a temblá keda pará, na momento koe él tabata bai drentá. E habitación a perdé su boniteza anterior, i, sin duda algún, miseria di Wouter mester tabata grandi, huzgando pa situación miserable dje cas.

Hendrik a leun contra un paloe grandi sin sabi kiko coeminsá. El a keda manera un hende koe tabata wardá te ora un voz compasiva invitéle di drentá, como un limosnero den cas di un estranhero. ¡ Cuántoe cos no a pasá na e momento ayi den su imaginación! ¡Cuántoe recuerdo! ¡ Cas di su tata i cas di su prometida! — lector bondadoso, si bo ta posedé nan toer dos, lo bo por comprendé algo, lo bo por forma ligeramente un idea, ki cruel, ki doloroso e momentoenan ayí tabata p'éle!

Después di a pará ayi un ratoe largoe, él a mirá porta dje cas habri; un muhé hoben, pobremente bisti, agobiá bao di peso di infortunio i amargura, a sali bin piki algún pida paloe secoe.

—"¿ Ta Lena esai?" un voz dudosa a puntrá den Hendrik su alma. "¿ Ta e senjorita hermosa esai, es un di presencia encantadora, es un di mirada dulce, di sonrisa pura koe tabata cautivá, arrebatá corazón di toer hende?"

¡ Ta él mes!

—"¡ Lena!............" e hoben dici coe un voz tierna.

—"¡ Hendrik!"........a resoná masjá poco poco fo di boca di Lena, sin koe él ni a ripará ta kende a yaméle, i sorprendé él a keda ta mira rond. Ma ora su wowo no a contrá coe e hoben, él a larga su cabez cologá tristemente, i tapandoe su cara coe su dos manoe, él dici yorandoe. "¡ Imaginación, semper e mes imaginación! ¡ Toer camina mi ta tendé su voz........! ¡ Mi Dios, mi Dios! ¡ Pakiko e martirio ayí!"

El a larga su dos manoenan zak, i e ora sí, él a mirá e hoben pará verdaderamente su dilanti.

—"¡ Hendrik! ¡ Hendrik!...." él a gritá, i spantá él a coeri drentá su cas.

Coe un alma despedazá, e hoben a sigui su tras i él a bai hayéle rodilá delanti di cama di un jioe yorandoe. Hendrik a cogéle na su braza lamantá riba.

—"Lena," él dici, "berguenza ta obligá bo di tapá bo cara pa mi. ¿ Pakiko bo a loebidá mi? ¿ Pakiko mi mester bin haya bo ta esposa di mi roeman i mama di su jioe, cuando bo a priminti di haci mi só dichoso? O, Lena, esai ta bárbaro, ta cruel..........."

—"Hendrik," é muhé hoben dici soljozando, " bo ta acusá mi, i te ainda bo no a tendé mi."

E soldá no tabata scuchá su palabranan y él a continuá.

..........¡ Ai! Coe peligro di mi vida, mi a scondé di dia i anochi den mondi pa mi no a separá di bo, i pa pagá bo a bira esposa di mi roeman. ¡ Atá mi recompensa, pasobra mi a corda bo semper, semper, na oenda koe mi a haya mi; mi a pidi, mi a implorá cielo pa mi bolbé mira bo. Sí, coe olvido, bo a correspondé mi amor. ¡ Desgraciada! ¡ Bo no a considerá ni calculá ki calamidad, bo a montoná riba bo i mi cabez! Sepa bo, koe mi roeman i mi, nos ta odiá otro, i koe ta bo ta él, koe lo haci e odio, e venganza birá más ardiente, más implacable koe nunca."

—"No papiá asina, Hendrik;.... Ai, si bo sabi ki infeliz mi ta. ¡ Ma nó! e corazón di bo lo no tin compasión más pa mi. Ta inútil anto di participá bo mi desgracianan. Nó, lo mi no contá bo mi desventuranan, pasobra en lugar di bo dulcificá mi penanan, lo bo alegrá bo den mi martirio. Largá mi sô, Hendrik, largá mi sô coe mi jioe, e único consuelo koe a keda mi riba mundoe."

E hoben a keda para tristoe. Descortesía, rudeza di soldá a abandonéle, i atrobé su wowonan tabata landá den lágrima.

—"Lena' él dici coe un voz dolorosa; "perdoná mi koe mi por a tratá bo coe severidad.......; Ma ai! si bo sabi també cuantoe bo a poné mi ta sufri. Si bo sabi cuantoe esperanza bo a destruí, anto sigur ya lo bo a pordoná mi mi dureza. Sin embargo, ¿ Pakiko bo a loebidá mi, Lena, mi koe tabata stima bo asina profundamente? Bisa mi..........."

—"¡ A mi, loebidá bo, Hendrik!"

den en 4 andere organen, Wurtemberg 1 politiek dagblad, 8 politieke weekbladen en 8 andere organen; Pruisen 48 politieke dag-, 112 politieke weekbladen en 64 andere organen. De overige bladen en tijdschriften verschijnen in de nog niet genoemde Bondsstaten en vrije steden.

Bovendien worden circa 200 tijdschriften door en voor de katholieke bevolking uitgegeven, waarvan 21 op het gebied van de bibliographie en letterkunde, 29 op dat der zoogenaamde wetenschappelijke theologie, 52 op dat der ascese en zending, 6 op dat der rechts- en zoogenaamde staatswetenschap, 2 op dat der natuurwetenschappen, 3 op dat der wijsbegeerte, 27 op dat der opvoedkunde, 3 op dat der land- en volkenkunde, 7 op dat der kunstgeschiedenis, 13 op dat der kerkelijke muziek en 25 op dat der fraaie letteren.

Volgens de *Kölnische Volkszeitung* zijn circa 50 Jesuïeten-paters aan de duitsche pers werkzaam. Hun voornaamste blad heeft tot titel: *Stimmen aus Maria-Laach* en wordt geschreven door in Nederland gevestigde duitsche Jesuïeten, die nabij de duitsche grens wonen. In Nederland zijn 21 (van die? Red. *T.*) duitsche Jesuïeten-paters gevestigd, in Engeland 6, in Rome 2, in Denemarken 2, in Oostenrijk 11, in Amerika 1 en in Brazilië 1. Onder de naar Nederland uitgewekenen bevindt zich pater Cathrein, door een populair geschrift ter bestrijding der sociaal-democratie in den laatsten tijd meer algemeen bekend geworden. Bijna gelijktijdig uitgegeven met de *Irrlehren der Socialdemocratie*, van Eugen Richter (die in meer dan 70,000 exemplaren onder de liberalen verspreid werden), kan pater Cathrein ten opzichte van den verkoop op een niet geringer gunstig gevolg wijzen. Deze uitgewekenen hebben overigens voor Duitschland wellicht meer beteekenis dan toen zij niet uitgeweken waren. Trouwens, het is niet gezegd dat zij niet nu en dan in Duitschland vertoeven.

Het spreekt wel vanzelf, dat de duitsche predikanten de ontwikkeling der katholieke pers met leede oogen gadeslaan en er zich bitter over beklagen, dat de bladen der overige partijen zich niet op gelijke wijze onder hun hoede plaatsen en onder anderen vorm hun geestelijk gezag onvoorwaardelijk erkennen. Zij hadden gemeend dat de *Evangelische Bond* in die richting zou werken, maar hebben zich daarin bedrogen. Plaatsen zij tegenover de katholieke pers de protestantsche, dan ligt het voor de hand, dat deze zich niet met de katholieke organisatie kan meten. Plaatsen zij daarentegen daartegenover de pers, die de politiek onder godsdienstige vlag verwerpt, dan wordt een ander resultaat verkregen. De protestantsche predikanten vergeten maar al te dikwijls, dat zij in de politiek geen rol te spelen hebben en, indien zij dit toch doen, alleen voor hun persoon en hun persoonlijke vrienden optreden. Daarom maakt het op de bevolking geen indruk, wanneer zij de katholieke beweging verraad aan het Vaderland noemen, omdat het Duitsche Rijk een Protestant als Keizer bezit en omdat Pruisen voor 2/3 uit niet-Katholieken bestaat.

De ultra-orthodoxie ontwikkelt grooten ijver in den strijd om den rang. De katholieke hoofdgeestelijke van het leger (*Feldpropst*) is als bisschop *in partibus* raad 2e klasse, de protestantsche raad 1e klasse. Alle krachten werden ingespannen om in dien, naar het heet, onverdragelijken toestand verandering te brengen. De protestantsche gemeenten waren er echter vrij wat beter aan toe, toen alle predikanten nog „raad derde klasse" waren en zich om hun staatsrang minder bekommerden. Men denke zich den generaal-superintendant als raad eerste klasse, den superintendant als raad tweede klasse en den predikant als raad derde klasse. Welk een vooruitgang! Herinnert dit niet aan den strijd te Halle a/S over de eer, waarmede de oversten der kerkgenootschappen aan het spoor ontvangen werden. De bisschop was aan het station door de geestelijkheid afgehaald, had twee minuten in een bijzonder vertrek gewacht en was toen, begeleid door de geestelijkheid, naar de kerk gereden. De generaal superintendent daarentegen had zijn eigen valies moeten dragen en in eigen persoon een fiacre moeten nemen, om met haar hulp de kerk tijdig te bereiken. Daarover een reeks ingezonden artikelen in de bladen en klachten over den stationschef tot dat een ministerieele beschikking uit Berlijn verordende, dat de generaal-superintendent zich hetzelfde bijzondere vertrek kon laten openen, indien hij dit begeerde; een voorrecht, dat niemand hem bestreden had en met hem en den bisschop door veel personen genoten.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

"La Union", de anderweeksche courant, die nu twee jaar geleden een bescheiden plaatsje kwam vragen onder de Curaçaosche bladen, zond haar eerste nummer van den derden jaargang in het licht. Onder de schoone leus: "*God zegene het eerzame handwerk!*" trad zij op en aan dat devies reeds herkenden wij een medestrijderes in het Katholieke kamp, en begroetten haar met blijdschap.

Dat zij haar weg gevonden heeft bewijst ons, met het oog op den uiterst lagen en toch gehandhaafden prijs van 7½ct, per nummer, of *f*.1,30 per jaargang, de intrede van haar derde levensjaar.

En het verwondert niet. De onmiskenbare zorg waarmede de Redactie haar hoofdartikelen kiest, in welke de bespiegeling nooit het pad der practijk verlaat; de boeiende verhalen van echt Katholieken stempel aan de populairste buitenlandsche geschriften ontleend; de nieuwskronijken der oudsbekende en de zoo guitige als ronde buitenluiden *Cobi* en *Ipi*, die bergplaats voor meenigen onder stoelen of banken onbestaanbaar achten; het allerlei of de raadsels, die elkâar in onderhoudendheid den voorrang betwisten; de eenvoudige en klare stijl van het geheel; alle deze zaken waarborgden ons, dat de Katholieke werkmansstand op Curaçao, Bonaire en Aruba dezen Benjamin met ingenomenheid een plaatsje aan de huistafel zou afstaan en er — wij hadden het genoegen er meermalen getuige van te zijn — met gretigheid naar hem zou luisteren.

Het wilde ons dan ook niet af, dit verjaarfeest van onzen Collega onopgemerkt te laten voorbijgaan. Wij gevoelen te veel sympathie voor zijn streven en de onvermoeidheid die hij aan den dag legt, dan dat wij ons bij deze gelegenheid onbetuigd laten en niet even een warmen handdruk wisselen zouden.

Wij wenschen "*La Union*" van harte alle heil en voorspoed in het nieuwbegonnen jaar en hopen dat de kring zijner lezers zich meer en meer moge uitbreiden. Zij verdient ten volle *het* volksblad van onze eilanden te worden.

BUITENLAND.

Italie.— In de kamer heeft de nieuwe minister-president, Di Rudini, eene verklaring voorgelezen. Het kabinet belooft daarin de begrooting in evenwicht te zullen brengen, door bezuinigingen op marine, oorlog en koloniën. De te volgen buitenlandsche staatkunde zal eenvoudig en oprecht wezen, zonder bijbedoelingen, gelijk een land betaamt, dat oprechtelijk den vrede wenscht. Met onwankelbare trouw zal aan de bestaande bondgenootschappen worden vast gehouden, en door zijn gedrag hoopt Italië aan allen te toonen hoe weinig aanvalleud het gezind is. Met name zal het kabinet zijn best doen, om de geheel verkeerde voorstelling te doen verdwijnen omtrent zekere vooringenomenheid tegen Frankrijk. Italië heeft den vrede noodig, want het moet worden opgeheven uit een staat van verval op economisch gebied. Daartoe zullen ontwerpen worden ingediend, ten opzichte waarvan de nieuwe regeering de quaestie van vertrouwen zal stellen. Tot 2 Maart verzocht Rudini dus verdaging, om de regeering in staat te stellen, die ontwerpen gereed te maken. Dit uitstel werd dadelijk door de kamer bewilligd, welker leden door luide toejuichingen hadden te kennen gegeven, dat Rudini's zakelijk programma in den smaak viel. Het ontwerp op de prefecturen en dat tot herziening der invoerrechten, beide zeer impopulair, zijn ingetrokken. Imbriani heeft zekere reserves gemaakt wat betreft de buitenlandsche staatkunde van het kabinet en met name het drievoudig verbond.

— De Romeinsche gemeenteraadsassessor Simonetti heeft, aangaande den toestand der stedelijke geldmiddelen, een staat opgemaakt, welke door het dagelijksch bestuur is goedgekeurd. Volgens dezen bedraagt het te kort over het dienstjaar 1890 8,500,000 lire, te dekken door eene leening. In het tekort over het loopende dienstjaar zou moeten worden voorzien door bezuinigingen en wijzigingen der belastingen, invoering o. a. van eene „familie-belasting," waarvan de opbrengst geraamd wordt op 1,500,000 lires.

— Ten nadeele van Crispi wordt het volgende geëxploiteerd. De syndacus van Palermo werd dezer dagen in den gemeenteraad door een der leden geïnterpeleerd over de wijze, waarop de som gelds, die Crispi bij zijn bezoek aan de armen heeft geschonken, was verdeeld. De burgervader moest echter het antwoord hierop schuldig blijven, om de eenvoudige reden....dat de storting der beloofde som gelds nog steeds op zich laat wachten!

Duitschland.—Bij gelegenheid van een parlementair diner, bij den Rijkskanselier, heeft de Keizer de hoop te kennen gegeven op de mogelijkheid eener spoedige beslissing op het wetsontwerp betreffende werklieden-bescherming. De Keizer heeft zich na het diner met verschillende afgevaardigden onderhouden over bijna alle vraagstukken van de binnenlandsche politiek. Het langst, bijna een half uur, sprak hij met den heer Windhorst, met den vrijzinnigen fabrikant Schmidt, uit Elberfeld, en met het Silezische lid van het centrum, dr. Porsch. Tegenover hen zou de Keizer zijne scherpe afkeuring en ongeduld over Bismarck's politiek hebben uitgesproken. „Ik heb hem reeds laten verzoeken, zijne aanvallen te staken en op zijne hoede te zijn; maar ik weet niet, wat hij eigenlijk wil: hij vernietigt zijn eigen roem!" De Keizer nam verder den minister van openbaar verkeer, Maybach, in bescherming tegen de aanvallen, op dezen gericht door industrieelen uit Rijnland, en hij bleek bijzonder goed ingelicht te zijn over de zaak van het zg. Schienen-Cartel. Naar aanleiding van het verzet der groote industrieelen tegen zijne politiek op sociaal gebied, zeide de Keizer woordelijk: „Ik kan toch niet enkele standen boven de andere voortrekken."

Frankrijk. — Een deel der Koningsgezinden, als wier leider nu d'Haussonville is opgetreden, is weinig ingenomen met de vorming eener

---

E muhé hoben a secá su lágrima, i él a continuá coe despacio.

—"Promer koe morto di mi bon tata, él a disponé e matrimonio coe bo roemán ¡Dios mío! ¡ki un matrimonio!...... Poco tempoe después, mi tata a moeri di pesar i mí, bo ta mirá, Hendrik, mi ta acabando día pa día, i mi única esperanza ta, koe pronto mi coe mi jioe lo bai sosegá den cementerio."

—"¡Pobrecita muhé!"

—"Tabata un día terrible pa mi, e día di mi boda......... Ma ¡pakiko papiá di dj' éle tambe! Lo ké a pasá no ta bolbé más, i mi ta — él a haci un esfuerzo riba djé mes — contentoe coe mi suerte. Lo ke mi tin di pidi bo, tá, no papiá Wouter nunca dje visita aki; no papiéle nunca di mi; no largá él sospechá nunca, koe mi no ta semper feliz....¡Ma ai! com mi por ta feliz tampoco ¡Nó, nó! Hendrik, mi no ta feliz............

E pobercita mama a keda ta papiá sin regularidad alguna. Di toer modi él tabata tratá di scondé su sinsabornan, ma apesar di toer violencia di su esfuerzonan, cada un di su expresionnan tabata un comprobante di su sufrimiento.

—"En vano," e hoben dici coe n'éle, "en vano bo ta buscá di scondé bo amarguranan. Bo ta sumamente desgraciada, i ta Wouter ta proporcioná bo tantoe disgusto; ta Wouter ta cabá coe bo, como si fuera él tin derecho di martirizá bo, pasobra, á forzá di medio vergonzoso, él a uni bo existencia indisolublemente n' éle ¿Coe ki derecho," e hoben soldá a grita, i él a boelá lamantá pará manera un león furioso, "coe ki derecho él ta martirizando e muhé koe ta pa mi más koe un roemán muhé?"

No tan pronto e última palabra a cai fó di boca dje soldá, koe nan kier tendé un carcahada scherpi di bofón.

E muhé hoben a dal un gritoe di sustoe; Hendrik su rabia a apaciguá di golpi, reflexión a drentéle, i spantá él a puntrá ta kiko e harimentoe ayi ta nificá.

Bien lihé nan a distinguí forma di un hende ta acercá nan. Tabata un gigante di un homber, toer cabel i barba bruhá, i su wowonan cortandoe candela.

Lena a sabi koe tabata Wouter el Negro; ma Hendrik no a reconocé su roemán na principio.

—"Bo a keré koe sigur mi tabata leeuw aki fo ¿no t' asina?" Wouter el Negro a grunjá bisa e hoben, ¡bo també! ¿no ta verdad, Lena? Ma Wouter no ta largá nan burlá di dj' éle lihé lihé asina. Él ta manera un cachó bon sinjá koe ta keda holé, buscá e animal persegui, te ora él a cogéle. Mi a mirá ora bo a drentá e pueblo aki, mientras ta tempoe caba mi tabata den kerementoe, según mi deseo, koe un ó otro bala lo a tirá bo den profundo di los infiernos."

—"¿Ta *dje modi ayí*, Wouter, bo ta recibi bo roemán," Hendrik a respondéle coe calma, "awor koe después di tantoe anja di ausencia, él a bolbé na e cas koe ta su propiedad también?"

—"¡Ki roemán! ¡ki propiedad! Bo ta un estranhero pa mi, i den e cas aki igualmente. ¡Ha, ha, ha! mi sabi perfectamente koe no ta amor fraternal a trecé bo. Bo a bini aki pa bin exigí un parti dje propiedad; bo a bini aki pa bo bolbé haya Lena mirá i tendé su kehoenan: bo a bin fortifiké den su propósito di oposición contra mi autoridad— i ta dje manera ayí bo kier vingá bo. Ma mi ta bisa bo, si bo bolbé tribi poné bo pia den e cas aki, mi ta cogé boso dos su cabez dal contra otro plamá na pida pida."

E homber salvage a cerrá su mokétanan grandi, como si ya e momento di cumpli su amenaza horrible a yegá caba. Temblandoe e muhé hoben a lastrá bai scondé, pidiendo perdón, gracia. Hendrik, al contrario, ahogando toer sentimiento dulce den su corazón, a sintá su sanger ta herebé. El a caba di presenciá violencia i brutalidad di carácter di Wouter, ma, sin embargo, e hoben valiente no a temblá.

—"¡Bo ta keré di cobardá mi, Wouter!" él dici coe un tono atrevido i amenazante. "¡Sepa bo, koe mi no ta e muchá más di algún anja pasá, lastrando na rodilja bo delanti i koe apesar di toer mi súplicanan, bo a entregá mi na e soldanan francés. Ma awor mi ta comprendé bo motiboenan dje tempoe; egoismo i bo intención di haci e joe muhé djé meester di school birá bo esposa. Bo a bendé bo roeman, den esperanza di no bolbé miréle hamás nunca. Bo a bendéle; ma camina bo a keré koe lo él a haya su morto, ayi él a haya forza, i homber á homber él a bin pidi awor cuenta di bo baheza i vileza."

Hendrik su wowonan a keda ta lombrá coe un rayo di luz noble. El Negro Wouter a roncá manera un espíritu infernal i amenazanté él a keda ta moestréle su moketanan gigantesco.

—"Wouter," Hendrik a continuá," lo mi a perdoná bo di a haci Lena birá bo esposa, si acaso na bo lado, lo él tabata más dichosa di lo ke mi por a haciéle; ma nó, bo a precipitéle den un abismo di sufrimiento, bo a maltratéle, martirizéle, i mi ta hurá bo solemnemente: ¡Desdi awé,odio, venganza eterna lo reiná den bo i mi!"

—"¡Miserable!" Wouter a gritá endemoniá.

El ta continuá.

nieuwe katholieke staatkundige partij, waarbij allen, van welke dynastieke of politieke richting ook, mits zij de rechten van den godsdienst erkennen en verdedigen, zich kunnen aansluiten. De vorming der nieuwe partij is de verwezenlijking van het denkbeeld, door kardinaal Lavigerie ontwikkeld. Dienaangaande schrijft thans de *Moniteur de Rome*: „De graaf d'Haussonville heeft te Nîmes eene conferentie gehouden ter bestrijding van den toost van kardinaal de Lavigerie en voor de zaak van het koningschap. De *Gaz. de France* ziet in die conferentie „een programma van bekrachtiging en van handeling." Zeker wij laten de Royalisten hunne banier verdedigen. Indien de graaf d'Haussonville zich slechts er toe had bepaald, te verkondigen, waar zijne sympathieën en die zijner vrienden zijn, wij zouden eerbied gehad hebben voor deze ridderlijke trouw; maar de vriend van den Graaf van Parijs heeft tevens de staatkunde van het Episcopaat aangevallen, dat het welzijn van Frankrijk en de beëindiging van menig betreurenswaardig misverstand beoogt. De Kerk moet beter weten dan de voorstanders van wien ook, wat hare belangen zijn en hoe die te beschermen. De godsdienstige zaak, men weet het immers, vereenzelvigt zich niet met eene staatkundige zaak. Piou, die ook een vriend is van den Graaf van Parijs, is van meening, tegen die van den graaf d'Haussonville in, dat de eenige staatkunde van behoud gelegen is juist in datgene wat de Graaf bestrijdt. De aanmoediging, die Piou in zulk een gewichtige zaak ontvangt, zal hem meer dan ooit versterken in het besluit, om vol te houden in die zwenking, waarvan Frankrijk groot profijt zal trekken, zoowel voor zijne binnenals buitenlandsche aangelegenheden.

— Er is sprake van in Frankrijk de blinden op te leiden voor den telefoondienst. Men weet, dat deze ongelukkigen buitengewoon scherp van gehoor zijn; daarom zouden hunne diensten veel nauwkeuriger verricht worden dan dit nu het geval is.

— Groote belangstelling wekt onder de conservatieve partij in Frankrijk de reis van Mgr. Freppel, bisschop van Angers, naar Rome, waar hij herhaaldelijk op audiëntie is geweest bij den H. Vader. De quaestie is deze: De aanbeveling van kardinaal Lavigerie aan de Fransche Katholieken, om alle pogingen tot herstel van de monarchie op te geven en hunne krachten gezamenlijk aan te wenden tot verbetering van den godsdienstigen toestand onder de republiek, die de kardinaal door hen erkend wil zien, is niet bij alle conservatieven, zooals wij reeds hierboven zeiden, in goede aarde gevallen. Een gedeelte, onder leiding van den heer Piou, wil deze gedragslijn volgen, maar een ander gedeelte, onder leiding van graaf d'Haussonville, wil trouw blijven aan de monarchale aspiratiën. De eerste groep beroept zich op het getuigenis van den Paus, die verklaard heeft, dat de Kerk alle regeeringsvormen kan erkennen. De andere brengt daarte gen in, dat eene uitspraak van hetgeen *kan* geschieden louter facultatief, dus niet verplichtend is en nooit imperatief kan binden. Al kan de Kerk, die geene nationaliteit bekent, omdat zij internationaal is, zeggen zij, de republiek erkennen, blijven wij toch als Franschen vrij, eene zuiver staatkundige meening ten gunste van de monarchie te hebben. Mgr. Freppel, de welbekende staatsman, deelt deze laatste meening, en evenals kardinaal Lavigerie een onderhoud met den Paus heeft gehad, is ook hij naar Rome geweest. De uitslag van dit bezoek is nog niet bekend. Er wordt verzekerd, dat de Paus als zijn oordeel te kennen heeft gegeven, dat de Fransche Katholieken à priori noch voor de republiek noch de monarchie behoeven partij te kiezen maar *avant tout* eene zuiver Katholieke partij moesten samenstellen, waarin het politiek verschil van meening op den achtergrond behoort te staan, zooals in den bekenden brief van den kardinaal Rampolla is uiteengezet.

Belgie. — De katholieken zijn hier zeer verdeeld omtrent de kwestie der grondwetsherziening. Het ministerie acht die herziening noodig, om tot eene betere kiesregeling te komen, en wordt daarbij gesteund door velen zijner vrienden, en door een paar katholieke bladen. De liberalen willen ook de herziening, maar om geheel andere redenen. Zij hebben slechts oog voor eene ontbinding der kamer, die uit de grondwetsherziening moet volgen, en hopen daardoor het bewind te herkrijgen. Tegenover den minister-president, Beernaert, en zijne vrienden staat Woeste, de oud-minister van justitie, die, gesteund door vele kamerleden en door het meerendeel der katholieke kiesvereenigingen van het platte land, zich afkeerig toont van eene grondwetsherziening, die voor uitbreiding van kiesrecht z. i. onnoodig is, en waarvan niemand weet wat zij brengen zal.

— Voor het geval, dat de kamer de grondwets-herziening afstemt, vreest men eene algemeene werkstaking in de arbeiders-districten. De werklieden hebben een weerstandsfonds bijeen gebracht.

— Het aftreden van generaal Pontus als minister van oorlog schijnt aanstaande te wezen. Ernstig verschil van gevoelen met den Koning over zekere leger-inrichtingen, gevoegd bij eenige noodlottige verzuimen, deser dagen op militair gebied voorgekomen, zouden aanleiding hebben gegeven tot het heengaan van dezen minister, voor wien het uiterst moeielijk zal zijn, een opvolger te vinden.

— Op 18 Augustus aanst. wordt te Brussel, een achtdaagsch internationaal socialisten-congres gehouden, onder leiding van den algemeenen raad der Belgische werklieden-partij. Over eenige dagen worden in verschillende talen de uitnoodigingen verzonden naar alle Europeesche landen en naar Amerika.

Engeland. — De minister van binnenlandsche zaken heeft een wetsontwerp ingediend, om jongens beneden 16 jaar, die zich aan ergerlijke baldadigheid schuldig maken, met de gard te straffen. Vier middelen, om een straatjongen te straffen, worden voorgesteld: 1e. hij kan veroordeeld worden tot 12 à 18 slagen met de gard. Dit moet geschieden liefst in bijzijn van den vader en van den directeur der stedelijke gevangenis; 2e. de vader van den baldadigen straatjongen kan veroordeeld worden tot eene boete van f 12; 3e. de vader kan veroordeeld worden tot betaling van f 60, tot schadeloosstelling aan hem of haar, die door de straatjongens beleedigd of benadeeld is; 4e. den vader kan gelast worden borg te stellen voor het toekomstig gedrag van zijn zoon. De regeering acht toediening van slagen met de roe, gelijk op de Engelsche kostscholen, zelfs te Eton en Harrow, nog gewoonte is, veel beter en heilzamer straf voor jongens, dan opsluiting in cellen of andere gevangenisstraf. Zulke lichamelijke straffen vernederen kinderen onder 16 jaar niet in hun eigen oog. Ook in Duitschland is de roede voor de jeugd in gebruik, en dit blijkt doorgaans de beste kastijding te zijn.

— Een der groote bankhuizen te Londen, heeft reeds vier kisten staatspapieren van Bismarck ontvangen, en er zullen er nog twee volgen. Bismark wil zijne papieren in veiligheid brengen.

Portugal. — De Aartsbisschop van Braga, Primaat van Portugal, heeft bepaald, dat op 1 April voor de Portugeesche katholieken in zijne bisschopstad een congres zal worden opengesteld. De voornaamste punten van behandeling zullen zijn: 1. de quaestie van de tijdelijke macht des H. Vaders: 2. de gevoelens der H. Kerk omtrent de verschillende regeeringsvormen: 3. de organisatie van katholieke vereenigingen.

Rusland. — Volgens Fransche bladen zou aldaar eene nieuwe methode van politiek voeren zijn uitgevonden, nl. door middel van vuur. Zij beweren, dat de geheime politie der Russische hoofdstad de ontdekking heeft gedaan, dat handlangers eener vreemde Mogendheid tot brandstichting hunne toevlucht hebben willen nemen, om hunne oogmerken te bereiken. Herhaaldelijk had zich in het paleis der Admiraliteit begin van brand voorgedaan, maar telkens werd het vuur door het waakzame personeel gebluscht. Het veelvuldig voorkomen dezer ongevallen had achterdocht opgewekt. De chef van politie zond eenige zijner beste agenten uit, om licht in deze zaak te brengen, en dezen zouden ontdekt hebben, dat vreemdelingen het plan hadden, om het paleis der Admiraliteit in brand te steken, teneinde van de verwarring gebruik te maken, om gewichtige documenten weg te nemen, die daar bewaard worden. Tot dusverre heeft er geene enkele arrestatie in verband hiermede plaats gehad, hoewel men de schuldigen beweert te kennen. De politie heeft order, eerst te onderzoeken, welke betrekkingen die buitenlandsche agenten hebben en toezicht te houden op hun correspondentie. Den St. Petersburgschen bladen is verboden, eenige bijzonderheid te melden omtrent het ingesteld onderzoek. Slechts in hofkringen wordt over deze geheimzinnige zaak gesproken; daar noemt men ook de nationaliteit der spionnen. — 't Geheele bericht klinkt hoogst onwaarschijnlijk.

Beieren. — De Prins-Regent heeft aan den Aartsbisschop van Munchen en den bisschop van Passau een hartelijken brief van dankzegging gericht voor de herderlijke mandementen bij het begin van den vastentijd door de prinsen der Kerk uitgevaardigd en aan den Regent gezonden.

Aan den aartsbisschop van Munchen schrijft prins Leopold o. a. "Mijn waarde Aartbisschop Antonius von Thoma! Uw laatste herderlijke brief, dien gij mij met uw letteren van den 6n dezer hebt doen geworden, heb ik met groote vreugde en voldoening aanvaard. Mogen de heerlijke woorden, die gij tot versterking van het christelijk geloof en tot bevordering van den maatschappelijken vrede van de kansels van uw aartsdiocees laat verkondigen, voordurend worden behartigd, tot heil der zielen, tot zegen van Kerk en Staat!"

Welk een omkeer sedert den tijd, toen de Beiersche minister-president Von Lutz de kansel-paragraaf heeft uitgevonden, waarmede hij het eerste signaal tot het begin van den duitsche *Culturkampf* gaf.

Om de dankzegging van den Prins-Regent naar behooren te waardeeren, dient men ook iets te weten van hetgeen de aartsbisschop in zijn herderlijk schrijven zegt.

Zie hier een paar korte volzinnen: „Zoowel in het openbaar als in het huislijk leven gelooft men veelal God niet meer noodig te hebben, over zijn geboden en voorschriften-de geboden en rechten van zijn heilige Kerk te kunnen heenstappen. Omtrent hun godsdienstige vorming en volmaking zijn slechts weinigen bezorgd: het bijwonen der preek wordt in stad en land, vooral door de zoogenaamde beschaafde lieden en, helaas, ook reeds door den burger en arbeider, in zulke mate verwaarloosd, dat het de verachting van het Goddelijk woord nabij schijnt te komen.

Van het moderne tooneel zegt de aartsbisschop: dat het de zeden en en het geloof ondermijnt, dat daarin de zinnelijkheid gepredikt en de ondeugd in het openbaar gepre zen wordt.

Deze woorden slaan vooral op eenige stukken, zooals *Die Haubenlerche*, van Ernst Von Wildenbruch, en het nieuwste drama van den Deen Ibsen, die in den laatsten tijd te Munchen op het tooneel werden gebracht, en waarin scènes voorkomen, die onder elk opzicht voor het geloovig hart stuitend zijn.

De goedkeuring van den bisschoppelijken brief door den Prins-Regent strekt zich over den geheelen inhoud uit, en het is zeer waarschijnlijk, dat prins Leopold daarbij ook de toestanden van het tooneel op het oog heeft gehad. Voor de zuivering van deze „volksschool" zou men den Vorst oprecht dank moeten weten.

Amerika. — Sir John Macdonald, eerste minister en leider der conservatieve partij in Canada, heeft in eene groote kiesvergadering documenten voorgelezen, die groote sensatie maakten. Die stukken zouden aantoonen, dat sir Richard Cartwright, hoofd der liberale partij, met behulp van den journalist Frarrer, den regeeringsmannen der Noord-Amerikaanschie Unie een plan heeft voorgelegd tot annexatie van Canada bij de Vereenigde Staten.

NOTICIANAN DI CABEL

Recibi dia 13 Marzo.

Paris. — Gobierno ta protestá contra nombramentoe di un huez inglés pa consehero di Khedive. Intervención di Inglaterra ta considerá como un hecho di enemistad dirigí contra Francia.

Berlin. — Informe oficial koe nan a publicá, ta bisa koe e método di Dr. Koch, usá na 55 hospital a doená pa resultado: 28 persona curá henteramente, 884 sin curá i 55 morto.

Nan ta papia di un reconciliación den Bismarck i Caprivi.

Madrid. — Courant *Imparcial* ta bisa koe ta prudente di manda reforzá barcoenan di guerra di Cuba.

New-York. — Tropanan di revolución na Chili a ser derrotá na Ovalle. Balmaseda ta fortificando capital.

Paris. — Dak di un snoha na Westfalia a basjá den: cinco muchá a perdé nan vida.

Un telegrama ta bisa koe nan a asesiná Balmaseda, president di Chili.

Berlin. — Ministro di Cultos i Instrucción a pidi su demisión.

Madrid. — Tabatin hopi desgracia coe ferrocarrilnan na Andalucia; bandidonan a atacá un tren i nan a hortá toer cos bai.

New-York. — Gobierno di Uraguay a ofrecé su servicio pa ser arbitro entre e rebeldenan i president Balmaseda.

16 Marzo.

Paris. — Courantnan ta felicitá banki di Francia pa e apoyo koe él a doena na un institución rentística.

Balance dje Compañía di drechá caya coe paloe ta moestrá un pérdida di 3 miljón franc.

Grandi inundación na Rusia i Spanja.

Londres. — Newfoundland no ta satisfecho dje arreglo di frontera coe *Costa francés*. E asunto ayi no a formá parti dje arbitrahe, koe a ocupá coe piscamentoe di kreeft.

Asesinato di president Balmaseda no ta confirmá.

Pérdida di muchoe barcoe, duranti e última tempestad di sneeuw, riba costanan di Inglaterra.

18 Marzo.

Paris. — General Campenon, antiguo ministro di guerra, a moeri.

Sr. Windthorst, gefe di partido católico den Reichstag, a moeri.

Londres. — E vapor inglés Vauxburg Castle a dal coe un otro barcoe cerca islanan di Scilly, i el a zink, 22 hende dj' abordo a hogá.

New-York. — Bankinan di Buenos Aires a recibi masjá suscripción pa e empréstito di 1 miljón *dollars*.

VERSCHEIDENHEDEN.

Eene dame, die in een gezelschap dweepte met hetgeen zij gelezen en gehoord had omtrent Afrika, vroeg aan een bekenden, toevallig aanwezig zijnden Afrika-reiziger: of het niet iets heerlijks, iets poëtisch was op den rug van een kameel door de woestijn gedragen te worden, waarop zij het volgende nogal plastische antwoord kreeg:

„U neemt een zeer hooge kantoorkruk, plaatst deze op een kar zonder veeren, gaat zelve op de kruk zitten en rijdt dan in de hondsdagen, nadat u in 24 uur niets gedronken heeft, door een omgeploegd aardappelveld. Als u er dan nog niet is afgevallen, heeft u zich zoo ongeveer een begrip kunnen maken van den poëtischen kameelrit door de woestijn."

———

Den aard van den mensch te bepalen volgens het haar, dat hij draagt,

gaat moeilijk en toch kan het: zwart haar, zonder golving of krul, dat den drager als dood op het hoofd ligt getuigt van een melancholiek temperament; een zwarte dunne baard eveneens. Golvend of krullend zwart haar gaat samen met innige gevoelens en hartstochtelijkheid in de liefde. Een golvende zwarte baard insgelijks.

Menschen met kroes, krullend, dik zwart haar zijn vurig, maar tevens voorzichtig, en hebben veel kans om in het leven vooruit te komen.

Kastanjebruin haar duidt, indien het van een zacht zijdeachtig weefsel is, op een romantisch karakter. Dat soort van haar ziet men nooit bij heel gewone menschen. Is het daarentegen kroes of krullend en daarbij dik, dan mag men, vooral wanneer de drager een dito baard heeft, veilig aannemen, dat hij een jovialen, gastvrijen aard heeft; beide, mannen en vrouwen, die dat soort van haar hebben, houden van gezelschappen, zijn vrij levendig en bedeeld met veel zelfvertrouwen. Gierig zijn ze nooit.

De bezitters van mooi blond haar, van een diepe, warme kleur, krullend of golvend, en dik, laaggroeiend hebben een poetischen, artistieken aard, zij houden veel van muziek, schilderkunst en poëzie. De mannen en vrouwen, die zulk haar hebben, oordeelen dikwijls bij intuitie; zij redeneeren niet over de dingen maar voelen ze: zij zijn een weinig prikkelbaar van aard, maar ook spoedig weer tevreden.

Personen met rood haar zijn vurig en levendig, vooral wanneer zij daarbij bruine oogen hebben, in welk geval zij zeer verstandig zijn en veel aanleg tot studeeren hebben. Rood haar met blauwe oogen spelt warmte van hart, maar niet veel verstand; en indien dit samengaat met erg blonde wenkbrauwen en ooghaven, wijst dit op een weeke, grillige natuur.

Haar van een mooie, kleurlooze tint of aschkleurig behoort meestal aan personen van een droomerigen, goedigen aard. Hebben deze daarbij groote blauwe grijze oogen en een blanke huid, dan zijn ze grillig, kwijnend, vol verbeelding en eenigzins triest. Zulke vrouwen zijn in den regel edelmoediger in woorden dan in daden, omdat zij boven alles gemak op prijs stellen.

Personen met zacht, lang donkerbruin haar, zoo donker dat het bijna zwart schijnt, zijn liefdevol, aanhankelijk, goed en vriendelijk. Zij houden van gezelligheid en ofschoon niet zoo gemakzuchtig als zij, die zacht aschkleurig haar hebben, houden zij van rust en comfort.

Menschen met zulk zacht, bruin haar, zijn zeer ontvankelijk voor indrukken; zij hebben een hekel aan gedruisch en oneenigheid. Mannen met dat soort van haar zijn zelfs eenigermate verwijfd.

Een jongman, beoefenaar van de statistiek, heeft, door middel van een pedometer, op een bal berekend, dat hij in vijf en twintig dansen, dertien en een halve mijl ver gereisd heeft. Hij heeft ook ontdekt dat de gemiddelde lengte van een wals eene halve mijl is, van een polka drie-kwart mijl, van een schottisch anderhalve mijl en de *Quadrille des Lanciers* een kwart mijl.

Verder heeft hij berekend dat in eenen enkelen balavond van de groote opera te Parijs de 20.000 personen, die aan het bal deelnamen, eene gezamenlijke spierkracht aanwenden, gelijkstaande met 500 paardenkracht. Dit zou voldoende zijn om een schip van 1800 ton bijna veertig mijlen ver vooruit te bewegen. Wie het niet gelooft kan het na rekenen.

Te Koop

BIJ

RENÉ HELLMUND,

Versche zoetemelksche, Friesche en Edammer kazen, Hollandsche beschuitjes, hammen, gerookt vleeschgember in potjes, stoomzalm, kalfs, gehakt, pâté de foiegras, doperwtjes, worteltjes, tuinboontjes, asperges, schorseneeren, gemengd zuur, mosterd zuur, komkommers, olijven, charlotjes, St. Jans uitjes, augurkjes, diverse soorten sigaren, Veeren kussens, beddetijk, gekleurde doeken, gedrukte katoenen stoffen, drills, glas en aardewerk, enz., enz.

Alles à Contant.

Wegens Verhuizing zal de ondergeteekende van heden af tegen veel verminderden prijs verkoopen *à contant*:

Twee alambieken, elk inh: ± 110 gallons met cabezote en slang, rood bladkoper voor aloëketels, rood koperen staven, ijzer van verschillende afmetingen, plaatijzer, pompen voor putten en regenbakken, compositiebuizen, bankschroeven, mokers, smeltkroezen, vijlen, bascules, maten en gewichten, koperen schietlooden, koper- en ijzerdraad, een groote regenbakskraan, etc., etc.

alsmede eenige smids- en koperslagersgereedschappen, waaronder eene veldsmederij.

Curaçao 7 Maart 1891.

H. SCHEIDELAAR.

Breedestraat tegenover de R. K. Kerk.

FABRIEK

VAN

MINERAALWATER

EN

Limonade Gazeuse

VAN

Jones & Borchert.

Botica Alemana.

Willemstads Apotheek.

Wij hebben de eer aan het publiek aan te bieden:

onze uitstekende Mineraalwateren SODA, SELTZER, APOLLINARIS, etc. etc. etc. als ook:

uitmuntende LIMONADE GAZEUSE verkrijgbaar pr. enkele flesch alsook pr. dozijn, tegen matige prijzen.

Van bijzondere voordeel voor families zijn onze laatst ontvangene SYPHONS welke altijd, zooals alle andere IJSKOUD te verkrijgen zijn.

Onze laatst ontvangene, met alle verbeteringen en jongste uitvindingen voorziene toestel en machinen stellen ons in staat voordeelig te kunnen concureeren met alle andere fabrieken, zoowel Binnen- als Buitenlandsche.

DI BEENDE

SERKA

I. S. SCHEIDELAAR.

Calle Ancha, Otrabanda.

Un grandi surtido di flor di color, blankoe i pretoe, sinta di seda, flanel hoelandes, Eau de Cologne di toer soorto, habon di coco, di amandel i di Eau de Cologne, azeta di olor, thee pretoe, likeur i elixir di Cooymans, sigá hoelandes, papel di schirbi i envelop, balon di lampi i mecha, loodwit den azeta i otro articulo di verf, *midi* i pesa, cuchoe di mesa, cuchara i forki, i diferente koos di haci present.

Curaçao, 24 di Januari 1891.

SASTRERIA I ZAPATERIA.

"LA UNION."

Na Punda, Heerenstraat, ariba Pakoes di

A. A. CORREA.

Bao di responsabilidad di St. Jozefs-gezellen-Vereeniging ta establece ai es dos winkel, dirigí pa Señores JOHN WEES i A. CAPELLO, caminda nan ta bende toer sorto di material, ta pronto den trahamentoe di toer kiko ta di cuenta di Sastrería i Zapatería. Na un prijs conveniente nan ta foera wagen ó sjers bonita manera nobo.

ACEITE de HOGG

de HÍGADO FRESCO de BACALAO, *NATURAL, MEDICINAL*

*El mejor que se ha puesto que ha obtenido **la mas alta recompensa** en la*

EXPOSICION UNIVERSAL DE PARIS DE 1889

Recetado desde 40 AÑOS en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brazil, y en todas las Republicas Hispano-Americanas, por los **primeros médicos del mundo entero**, contra las **Enfermedades** del **Pecho, Tos, Personas débiles, Niños raquiticos, Humores, Erupciones del cútis, etc.**

*Es mucho mas activo que las **Emulsiones** que contienen mitad de agua, y que los **aceites blancos de Noruega**, cuya saturacion les hace perder una gran parte de sus propiedades curativas.*

Se vende en frascos TRIANGULARES. — Exíjase sobre la **etiqueta** el **SELLO AZUL del Estado Francés** Sólo Propietario: **HOGG, 2. rue Castiglione, PARIS,** Y EN TODAS LAS FARMACIAS.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1891.	Caracas.		Venezuel.		Philadelphia		Caracas.		Venezuela.		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK....	Maart	7	Maart	17	Maart	28	April	19	April	18	April	29
Komt aan te CURAÇAO	,,	13	,,	23	April	4	,,	14	,,	24	Mei	6
Vertrekt van	,,	14	,,	24	,,	6	,,	15	,,	25	,,	7
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	15	,,	25	,,	7	,,	16	,,	26	,,	8
Vertrekt van ..	,,	16	,,	25	,,	7	,,	16	,,	27	,,	8
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	17	,,	26	,,	9	,,	17	,,	28	,,	9
Vertrekt van	,,	20	April	1	,,	10	,,	21	Mei	2	,,	12
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	21	,,	2	,,	11	,,	22	,,	3	,,	13
Vertrekt van ,,	,,	21	,,	2	,,	11	,,	22	,,	4	,,	13
Komt aan te CURAÇAO	,,	22	,,	3	,,	12	,,	23	,,	5	,,	14
Vertrekt van ,, ...	,,	23	,,	4	,,	14	,,	24	,,	6	,,	15
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	,,	24	,,	5	,,	15	,,	25	,,	7	,,	16
Komt aan te NEW-YORK..	,,	30	,,	11	,,	22	Mei	1	,,	13	,,	23

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	Maart	15	Maart	25	April	5	April	15	April	25	Mei	7
Komt aan te MARACAIBO....		16		26		6		16		26		8
Vertrekt van		21	April	1		11		21	Mei	2		12
Komt aan te CURAÇAO......		22		2		12		22		3		13

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO....	Maart	15	Maart	24	April	5	April	15	April	25	Mei	7
Komt aan te CORO..........		16		25		6		16		26		8
Vertrekt van ,, ...		21	April	2		11		22	Mei	4		13
Komt aan te CURAÇAO......		22		3		12		23		5		14

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854

*La PEPSINA titulada de **HOGG**, es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.*

1° **PÍLDORAS** DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA. Males de estómago, digestiones difíciles, gastralgia, etc.

2° **PÍLDORAS** de PEPSINA con HIERRO reducido por el HIDROGENO. Malas digestiones de personas débiles y anémicas.

3° **PÍLDORAS** DE PEPSINA CON IODURO DE HIERRO. Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc.

Estas pídoras son muy solubles en el estomago.

HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS *y FARMACIAS.*

ACEITE PARA ALUMBRADO

LUZ DIAMANTE,

De La Fabrica

LONGMAN & MARTINEZ,

NEW YORK

LIBRE DE EXPLOSION. HUMO Y MAL OLOR.

170 Grados de Farenheit.

Este aceite está fabricado por una redestilacion especial, exclusivamente para el uso doméstico y muy particularmente donde hay niños. E cristalino como el agua destilada. Su lus es clara, brillante y sin olor.

ES TAN COMPLETAMENTE SEGURO

que si la lámpara se quiebra por casualidad, la llama quedará extinguida en el acto. Está envasado en la misma forma que el kerosene corriente teniendo las latas un sifon de Patente que permite llenar las lámparas con la misma lata, sin derrames de ninguna especie. Las mismas lámparas en uso en la actualidad sirven para la Luz Diamante, limpiándolas y poniendo mechas nuevas que no esten saturadas con otra clase de kerosene.

Tambien envasamos la Luz Diamante en latas de 1 y 2 galones espresamente para el uso de familias.

De venta por todos los almacenes de víveres de Curaçao.

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial

PREPARADO AL BISMUTO

Por CH^les^ FAY, Perfumista

PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

En Casa de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

---

ASMA

Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los

TUBOS - LAVASSEUR

NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas se curan al instante con las Píldoras anti-neurálgicas del Dr. CRONIER.

Exíjir el Sello de la Garantía de la Unión de los Fabricantes

París: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.